

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008 тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, http://www.me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____

На № _____ від _____

**Керівникам державних
підприємств, установ та
організацій
(за списком)**

Відділ запобігання корупційній діяльності нагадує, що з 1 січня 2020 року розпочався черговий етап подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за **2019 рік**.

Частиною першою статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) визначено, що особи, зазначені у пункті 1, підпунктах "а" і "в" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до **1 квітня** подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за минулий рік за формулою, яку визначає Національне агентство.

Звертаємо Вашу увагу на те, що 13 лютого 2020 року Національним агентством було прийнято роз'яснення № 1 (далі – Роз'яснення).

Відповідю на питання 16 Роз'яснень Національного агентства встановлено, що у цілях визначення суб'єктів декларування, згідно із Законом, слід застосовувати вужче тлумачення і вважати службовими, посадовими особами – суб'єктами декларування лише тих працівників, на яких покладено відповідні обов'язки на постійній основі. Наприклад, наявність у посадовій інструкції

працівника (спеціаліста, головного спеціаліста тощо) положення про те, що він може виконувати певні додаткові організаційно-розпорядчі або адміністративно-господарські обов'язки на час відсутності керівника структурного підрозділу не є достатнім для того, щоб вважати такого працівника посадовою чи службовою особою, яка є суб'єктом декларування відповідно до Закону. Цей висновок не змінюється навіть в разі призначення працівника тимчасово виконувачем обов'язків на посаді у зв'язку з відсутністю його колеги, який займає зазначену посаду і за яким зберігається робоче місце та посада (відпустка по догляду за дитиною, відрядження, перебування на лікарняному тощо). Адже виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника чи керівника – це заміна (яка визначається як суміщення посад) працівника, відсутнього через відпустку, тимчасову непрацездатність, відрядження та з інших причин, коли відповідно до чинного законодавства за ним зберігається місце роботи і посада.

В той же час зовсім інші правові наслідки має призначення працівника виконувачем обов'язків на вакантній посаді (вакантною є посада, зазначена у штатному розписі відповідного органу, організації, установи, підприємства, на яку не укладено договір). В такому випадку вважається, що працівник призначений виконувачем обов'язків. При цьому враховуючи, що визначення певного строку у трудовому договорі (контракті) під час призначення працівника виконувачем обов'язків на вакантній посаді не має юридичного значення для здійснення правового регулювання цих правовідносин, **така особа вважатиметься суб'єктом декларування в розумінні статей 3 та 45 Закону.**

Також, просимо забезпечити ознайомлення працівників із зазначеними Роз'ясненням і розмістити на офіційних веб-сайтах ввірених Вам підприємств, установ та організацій, посилання на них: <https://bit.ly/2wbIrGU>.

**Виконувач обов'язків начальника відділу
запобігання корупційній діяльності**

I. O. Стрілецький